

Отже, підготовка майбутніх учителів початкової школи до роботи в інклюзивному освітньому просторі в подальшому може виступати основою успішного навчання дітей України з різними потребами та особливостями.

Список використаних джерел:

1. Акімова О. М. Педагогічні умови організації позааудиторної самостійної роботи майбутніх учителів початкових класів: дис. канд.: 13.00.04 / Акімова Олена Михайлівна – Харків, 2013. – 225 с.
2. Васильєва М. П. Теорія педагогічної деонтології / М. П. Васильєва – Х.: Нове слово, 2003. – 216 с.
3. Колупаєва А. А. Основи інклюзивної освіти / А. А. Колупаєва Навчально-методичний посібник. – К: А.С.К., 2012. – 308 с.
4. Колупаєва А. А. До проблеми понятійно-термінологічних визначень у сучасній спеціальній педагогіці / А. А. Колупаєва Дидактичні та соціально-психологічні аспекти корекційної роботи у спеціальній школі: Наук.-метод. зб. Випуск 8. – К., 2006. – С. 105-109.
5. Хомич Л. О. Професійно-педагогічна підготовка вчителя початкових класів / Л. О. Хомич. – К.: Магістр-S, 1998. – 200 с.
6. Інклюзивна освіта в контексті реалій сьогодення Алла Колупаєва [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://slovyanochka.at.ua>

Бузян Я.А.

концертмейстер,

*Кіровоградський державний педагогічний університет
імені Володимира Винниченка*

ПОШУКИ АЛЬТЕРНАТИВНИХ ПІДХОДІВ ДО НАВЧАННЯ У ГАЛУЗІ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ МИСТЕЦЬКОГО СПРЯМУВАННЯ

З розвитком професійної освіти сучасне мистецтво стає невід'ємною складовою культурологічного простору. Творча робота митців завжди свідомо об'єднувала музичну сучасність та педагогічну спадщину минулого, але стрімкі тенденції розвитку культури все більше спонукають науковців досліджувати альтернативні підходи до навчання й виховання. Спостереження за поступовою зміною відношення студентів до вивчення індивідуальних музичних дисциплін – коли на перший план виходить вдосконалення художнього образу, формує впевненість у вірному розвитку професійної музичної освіти основними факторами якої є естетичність, зрозумілість та доцільність.

Досліджуючи питання ефективності навчально-методичної структури ВНЗ науковець М. Каган наголошував на тому, що основні елементи теорії та методики навчання мають поліфункціональні можливості. Вони вагомо впливають на природу естетичного розвитку творчої особистості формуючи у студентів цілу низку фахових навичок та спонукаючи їх до свідомого навчання. На думку Г.М. Падалки можна узагальнити основні принципи розвитку мистецької професійної освіти таким чином:

- цілісність (свідоме сприйняття музичного та теоретичного матеріалу);
- художньо-естетична спрямованість (якість виконання творчої роботи);

– новаторство у виконавській діяльності (її доцільність та відповідність вимогам професійної музичної освіти);

– впровадження викладачами власних наукових підходів до вирішення актуальних проблем сучасної музичної педагогіки;

– усвідомлення педагогом емоційного стану студента, під час індивідуальної роботи з ним, як спроба дати об'єктивну оцінку розвитку окремої творчої особистості [2, с. 149].

Індивідуальний підхід науковців до актуальних питань музичного навчання та виховання дає змогу виявити альтернативні варіанти розвитку сучасної освіти. Дослідженню диференційованого підходу присвячені праці О. Оніщенко, Л. Левчука, В. Бичкова. Сучасній музично-педагогічній освіті, на думку Д. Кучерюка, не вистачає головних естетичних настанов, що створюють систему, яка уможливує роботу якісного аналізу та синтезу функцій мистецтва. На думку Л. Масол осмислення процесу неповторності індивідуальності та унікального розвитку кожної творчої особистості дає змогу виявити основні складові системотворення митця:

– навчально-виховна складова (виступає, як вплив сукупності фахових знань, на поступове формування творчої індивідуальності митця);

– естетична складова (формується в процесі синтезу зовнішніх та внутрішніх переживань молодого виконавця);

– релаксійно-терапевтична складова (розглядається з психологічної точки зору, як своєрідний катарсис власної душі; вплив на коливання свідомості у сукупності фізичних, психічних та емоційних переживань);

– комунікативно-прогностична складова (дає змогу відчутти важливість власного фахового рівня майстерності завдяки внеску у загальну систему розвитку сучасного мистецтва) [1, с. 37].

Розглядаючи питання впровадження у сучасний педагогічний простір альтернативного компетентнісного підходу можна стверджувати про його ефективність. Про це свідчать постійні наукові дискусії українських педагогів сучасності [3, с. 68]. Порушуючи питання запровадження компетентнісного підходу в музичне мистецтво науковець А.М. Растригіна зауважила, що «змішання знань з особистісними якостями, а професійних навичок і умінь – з ціннісними установками» допоможе вдосконалити систему навчально-виховного процесу, мета якої – висококваліфікований сучасний фахівець [4, с. 14]. Ґрунтовність досліджень компетентнісного підходу у навчанні базується на передумовах досягнення найвищого рівня майстерності наприкінці навчального процесу. Тобто, ще на початку роботи над власними фаховими навичками студент вже розуміє для чого вивчається та впроваджується у практичну діяльність кожна окрема дисципліна. Алгоритм успішності комплексно усвідомлюється майбутнім фахівцем розкриваючи сутність та важливість кожної ланки навчального процесу за допомогою вагомих аргументів, фактів та перспектив. Основна робота над адаптацією студентів мистецького спрямування до навчального освітнього простору будується на психологічних, емоційних, соціальних та філософських питаннях, а основи компетентнісного підходу, як було зазначено вище, розглядаються за формою зворотного зв'язку.

Не можна відокремлювати культурологічні здобутки митців минулого. Досліджуючи педагогіку своєї сучасності вони зберігали та відновлювали її,

як заповіт, для нащадків. Тому ми вважаємо, що кожен інноваційний підхід у педагогічному просторі повинен базуватися на видатних педагогічних здобутках попередників [5, с. 424]. У галузі музично-педагогічної освіти це відбувається завдяки формуванню у молоді національної свідомості через любов до спадщини українських композиторів; впровадженню у навчально-методичну роботу музично-історичних, політичних, філософських дискусій на тему творчості провідних митців фольклорного, вокального та інструментального жанру. Постійна робота студентів над самовдосконаленням власної творчої індивідуальності згодом приводить до розуміння свого творчого внеску у розвиток сучасного мистецтва. Це об'єднує роботу студентів та викладачів з музичних дисциплін у цілеспрямований та безперервний творчий процес.

Модернізація освітнього простору базується на сучасних педагогічних розробках які мають поліфункціональну природу. Завдяки компетентнісному підходу до навчально-тематичного матеріалу у студента відразу виникає загальна картина навчального процесу та власного творчого шляху. Емоційно-образні уявлення про вдосконалення фахової бази тепер не створюють необґрунтовану амбіціозну примару, а детально систематизують кожен крок творчої особистості. Об'єктивна оцінка власних можливостей та атмосфера довіри у навчально-педагогічному просторі дають можливість розкрити обдарованість кожного студента. Чітке усвідомлення важливості навчання та розуміння його складових акумулюють приховані резерви власних можливостей майбутнього фахівця та допомагають будувати справжні, цілеспрямовані взаємовідносини між усіма учасниками педагогічного процесу.

Список використаних джерел:

1. Масол Л. М. Загальна мистецька освіта: теорія і практика [монографія] / Л. М. Масол. – К.: Промінь, 2006. – 37 с.
2. Падалка Г. М. Педагогіка мистецтва (теорія і методика викладання мистецьких дисциплін) / Г. М. Падалка. – К.: Освіта України, 2008. – 149 с.
3. Пометун О. І. Дискусія українських педагогів навколо питань запровадження компетентнісного підходу в українській освіті / О. І. Пометун // Компетентнісний підхід у сучасній освіті: світовий досвід та українські перспективи. – К.: Освіта, 2004. – 68 с.
4. Растригіна А. М. Перспективи реформування професійної мистецької освіти / А. М. Растригіна // Наукові записки КДПУ ім. Володимира Винниченка. – № 134. – 2014. – 14 с.
5. Рейзенкінд Т. Й. Дидактичні основи професійної підготовки вчителя музики в педуніверситеті [монографія] / Т. Й. Рейзенкінд. – Кривий Ріг: ПП «Видавничий дім», 2006. – 424 с.